

Τζιουζεππε Μποναβιρι

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Απ τον καλαμιωνα το πουλι τραγουδαγε στα μενεξεδενια
 φαρια, στις μικρες κρυμενες υδρες
 μεσ στους βορβορους, κι ειπε πως απ τα θαλτα
 οι μακροταρσοι* εβλεπαν μικρους και τυφλους
 θεους ν αναδυονται απ τη μαυρη
 λασπη για να κλεισουν τον κοσμο σε κυκλους
 ενος συμμετρικου προορισμενου καιρου.
 Οι οικτροι γερανοι, τα φαρια, τα πνευματωδη
 αλογα, οι μυγουλες και τα γερμενα
 μαλακα ατομα, σ αιωνια κινηση,
 παρακολουσαν το αθανατο πουλι
 να τραγουδησει τον οχι φοβο με ωδες
 και τετραστροφα και στους ανθρωπογατους.
 Για εκεινους υστερ απονα μακροτατο γυρο
 απο γεννησεις και θανατους, εκεινοι οι Θεοι
 θ αλλαζαν σε ανθη της κυπριδας,
 σε πιδακες, σε γυναικειες βενταλιες,
 και θα γυριζαν τα μεγαλα χρονια
 κι η ασυνορη Σφαιρα.

* πτηνα

Αλντο Γκ. Μπ. Ροσσι

ΕΜΕΙΣ

Εμεις που κοδουμε εδω το ιδιο ψωμι
 σε κυκλο γυρω απ τις φλογες ενος
 κουτσοουρου,
 πυροβολαμε ο ενας τον αλλο,

αετοι και αρνια συγχρονα.

Δεν υπαρχει ελεος για τους εαυτους
 μας,

Δεν υπαρχει ελεος για κανενα.

Ζορζ Μπαρτουλ

1

Το μυθικο παρελθον
 η θαλασσα χωρις τρικυμιες
 η θυελλα ενος χαμογελου

ο κεραυνος των χειλιων.

Να γνωρισεις μεσ το παρον

τον ποθο για την πορεια

περ απ το σημερα κι απ την αγαλλιαση